

AGRICULTURA

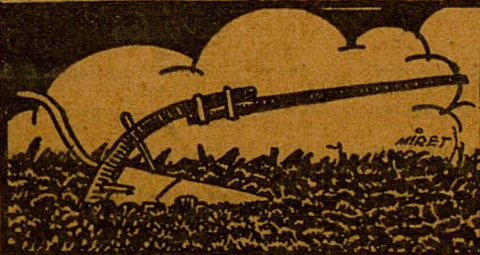
REVISTA AGRÍCOLA CATALANA
Director: AUGUST MATONS

Col·laboradors:
Ex-Professors i tècnics del De-
partament d'Agricultura de la
Mancomunitat de Catalunya

Any XI

5 de Maig de 1927

Núm. 9

Contra la Fumagina
o negre de les
OLIVERES

Cryptol Sulfuros Truffaut

Tractament eficaç i
sumament econòmic

ESPECIALITATS AGRÍCOLES
G. TRUFFAUT S.A.
Luchana, 61-63 S. M.-Barcelona

ENCICLOPEDIA AGRICOLA

Publicada bajo la dirección de G. Wery

Premiada por la Academia de Ciencias Morales y Políticas
y por la Sociedad Nacional de Agricultura de Francia

Formará una colección de tomos en octavo, profusamente ilustrados, de 500 a 700 páginas cada uno, los cuales se publican sin orden determinado, por ser independientes entre sí.

TOMOS PUBLICADOS

Química agrícola (Química del suelo). *G. André*. (2.ª edición). 2 tomos. — Tela, 24 ptas.
Química agrícola (Química vegetal). *G. André*. — Tela, 15 ptas.
Viticultura. *P. Pacottet*. — Tela, 15 ptas.
Vinificación. *P. Pacottet* (2.ª ed.). — Tela, 14 ptas.
Higiene y Enfermedades del Ganado. *P. Cagny* y *R. Gouin* 2.ª edición. — Tela, 14 ptas.
Avicultura. *Vottellier* (2.ª ed.). — Tela, 14 ptas.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Dos tomos. Publicado el primero. — Tela, 12 ptas.
Cereales. *C. V. Garola*. — Tela, 14 ptas.
Riegos y drenajes. *Risler y Wery*. — Tela, 14 ptas.
Las Conservas de frutas. *Rolet*. — Tela, 12 ptas.
Agricultura general (Labores y rotación de cultivos). *Diffloth* (2.ª edición). — En prensa.
Agricultura general (Siembras y cosechas). *Diffloth*. — Tela, 14 ptas.
Alimentación racional de los Animales domésticos. *R. Gouin*. — Tela, 14 ptas.
Entomología y Parasitología agrícolas. *Guénaux*. — Tela, 14 ptas.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. *J. Delacroix*. — Tela, 12 ptas.
Enfermedades no parasitarias de las Plantas cultivadas. *Delacroix*. — Tela, 12 ptas.
Lechería. *Martin*. — Tela, 12 ptas.
Arboricultura frutal. *Bussard y Duval*. — Tela, 14 ptas.
Material vitícola. *R. Brunet*. — Tela, 12 ptas.
Material vinícola. *R. Brunet*. — Tela, 14 ptas.
Prados y Plantas forrajeras. *C. V. Garola*. — Tela, 15 ptas.

Botánica agrícola. *E. Schribaux y Nanot*. — Tela, 12 ptas.
Zootecnia general. *P. Diffloth*. Dos tomos. — Tela, 27 ptas.
Microbiología agrícola. *Kayser*. 2 tomos. — Tela, 24 ptas.
Ganado lanar. *Diffloth*. — Tela, 12 ptas.
Silvicultura. *Fron*. — Tela, 14 ptas.
Razas bovinas. *P. Diffloth*. — Tela, 15 ptas.
Aguardientes y Vinagres. *P. Pacottet*. — Tela, 14 ptas.
Las conservas de Legumbres, Carnes, Productos del corral y de la lechería. *A. Rolet*. — Tela, 12 ptas.
La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. *Saillard*. — Tela, 17 ptas.
Industria y comercio de los Abonos. *C. Puvionage*. — Tela, 14 ptas.
Construcciones rurales. *Danguy*. — Tela, 14 ptas.
Economía rural. *E. Jouzier*. — Tela, 14 ptas.
Compendio de Agricultura. *C. Seltensperger*. — Tela, 14 ptas.
Explotación de un dominio agrícola. *R. Vulgner*. — Tela, 15 ptas.
Apicultura. *R. Hommell*. — Tela, 14 ptas.
Cultivo hortícola. *L. Bussard*. — Tela, 12 ptas.
Cabras, Cerdos, Conejos. *P. Diffloth*. — Tela, 12 ptas.
El Manzano de Sidra y la Sidrería. *O. Warcollier*. — Tela, 15 ptas.
Sericultura. *P. Vietl*. — Tela, 12 ptas.
Hidrología agrícola. *Diéner*. — Tela, 12 ptas.

TOMOS EN PRENSA

Razas caballares. *Diffloth*. Un tomo.
Máquinas de labranza. *G. Coupan*. Un tomo.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Tomo II.
Ingeniería rural. *Provost y Rolley*. Un tomo.
Meteorología agrícola. *P. Klein*. Un tomo.

Análisis agrícolas. *R. Guillin*. Un tomo.
Higiene de la Granja. *Regnard y Portier*. Un tomo.
La Mimbreda (Cultivo y aplicaciones). *Leroux*. Un tomo.
Destilería agrícola e industrial. *Boutlanger*. Dos tomos.

De venta: en la LLIBRERIA CATALONIA, Pl. de Catalunya, 17.—Barcelona

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any **Pessetes 9** :- Fora: **Pessetes 10** :- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

Sumari: L'eficàcia dels Congressos, per *J. Ventalló*. — Un concurs de saurins, per *Epifani de Fortuny*. — Els Congressos peninsulars de Regs, per *J. F.* — Observacions sobre el pes del bestiar, per *J. Viladot-Puig*. — Les abelles, per *F. Pons i Busquets*. — Notes i Comentaris. — Noticiari. — Informacions comercials, per *Lluís Marsal*. — Consultori, per *R. S.*

L'eficàcia dels Congressos

Hi ha qui creu que no és de cap eficàcia pràctica el fet de què es convoqui un Congrés per a tractar en un número de reunions limitat uns problemes enunciats a l'avançada, la resolució dels quals és apremiant en major o menor escala.

És un criteri. No volem rodonament contradir-lo, però com que no som absolutistes, esperem que els que no pensen com nosaltres tampoc ho voldran ésser, i sia'ns permès, per tant, de defensar l'eficàcia dels Congressos.

No negarem que en tota mena de Congressos hi ha un tant per cent de concurrents als quals el que menys els interessa són els temes que es tracten en les sessions. I pensen que mentre els ponents van deixant anar des de la tribuna, el doll de doctrina que pacientment han anat recopilant esperant aquesta data, bé és millor, sobretot si fa bon sol, aprofitar el matí per voltar per la ciutat i pel mar i les muntanyes que l'envolten, visitant els Museus i els Parcs i els passeigs ciutadans.

Sobretot els congressistes forasters, i encara més aquells que no han estat mai a la ciutat que hostatja el Congrés, o que hi han estat molt poc, senten fretura per aprofitar el temps i gaudir de la primavera a ple aire sota un cel que no els és habitual i en un escenari desconegut.

Àdhuc a aquells que tinguin un interès especial en els temes que es debaten en el Congrés pel qual han deixat per uns dies la

seva llar, si el temps convida i se sap que fa bona mar, aneu-los a dir que es tanquin en sessió del Congrés... Qui serà prou ferm de voluntat per no dir :

—Fet i fet, després llegiré totes les sessions íntegres i els discursos que s'hi han pronunciat, en els volums que em donaran.

Els que no creuen en l'eficàcia dels Congressos, és que només se'ls miren sota aquest aspecte : Hi veuen només el congressista-turista, i encara no el que és congressista per gust propi, sinó que ho és en representació d'una Corporació o d'un organisme ; només veuen el congressista que només fa de tal, en la sessió inaugural perquè hi van les autoritats i és una festa fastuosa, en els banquets, en la funció de gala, en les excursions, en les recepcions, és a dir, en el que podríem dir-ne vida frèvola dels Congressos.

I no paren compte, en canvi, en la tasca feixuga, positiva, realment massiva, dels que prenen part activa en els debats promoguts a l'entorn d'un Congrés, i discuteixen vivament el pro i el contra de les conclusions de les ponències, per tal que de la discussió en surti el raig de llum orientador per a l'esdevenidor.

Aquests acostumen ésser una minoria realment. I perquè els Congressos havien d'ésser una excepció del que succeeix en tots els ordres de la vida ? A tot arreu, a totes les entitats, a totes les Corporacions, a totes les collectivitats polítiques hi ha uns homes, pocs, que porten el pes de tot, que materialment han posat llur vida en la vida d'aquestes entitats, corporacions i collectivitats. Totes llurs energies van apassionadament encaminades a fer marxar el que porten entre mans. La massa que tenen al darrera, segueix, i estimula amb la seva adhesió l'obra dels capdavaners. I és precisament perquè són pocs els que porten la direcció que les coses marxen bé. Allà on hi ha massa directors, massa caps amb autoritat, hi entra el desori i la confusió, i al darrera la dissolució.

En els Congressos hi ha uns elements directius que ho porten tot i que ho fan marxar com una seda, i al seu costat uns senyors que posen a davant uns temes de palpitant interès per a l'economia del país i per les branques productores que hi tenen que veure.

Durant les sessions es van aixecant uns altres senyors, de vegades amb tot el seu prestigi de temps reconegut, de vegades anònims que han baixat de muntanya, però amb uns conceptes molt clars sobre els afers que es discuteixen, i cadascú exposa els seus punts de vista, i entre tots es va garbellant el problema posat sobre la taula per tal d'arribar a una conclusió pràctica.

Semblarà que tot se'n vagi en discursos, oi ? Un Congrés és com una sembra que es fa, i de la qual hom no pot predir si la co-

llita serà primerenca o tardana, però sí que pot assegurar que amb gent de tremp que menin les coses, tard o d'hora serà esponerosa, perquè el que s'hi planta no es planta pas en una terra qualsevol sinó en terra de bona saó, i el fruit ha d'ésser ric i bell com un fruit de presentalla.

Ara ací a Barcelona anem a veure reunit d'aquí pocs dies el IV Congrés Nacional de Regs organitzat sota el patronatge de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre. El problema del reg, que tant inquietador és en tantes de les nostres comarques, motivarà vuit estudis d'altres tantes personalitats especialitzades en la matèria que exposaran als congressistes llurs punts de vista respectivament per arribar a unes conclusions encaminades a trobar la solució que hom cerca.

Aquests palpitants problemes del reg que seran tractats en els Palaus de Montjuïc, seu del Congrés, van relligats amb el que fou tractat en els Congressos anteriors de Saragossa, de Sevilla i de València. Hi ha una coordinació de criteris que mena la tasca d'aquests Congressos. La feina no serà feta en va. No tot és vida frèvola en aquesta classe de reunions. Com un exemple esmentem el propòsit del nostre amic En Jaume de Riba que en el darrer Congrés va parlar de la competència dels jurats de regs i ara parlarà de l'organització i eficàcia dels Registres d'aprofitaments, proposant-se reunir en una Comissió els ponents dels quatre Congressos amb l'objecte d'estudiar i articular en una projecte de llei d'aigües tota la doctrina en els mateixos exposada.

No cregueu en la ineficàcia dels Congressos. No cregueu que es tracti d'Assemblees superficials i sense bri. Aquest Congrés de Regs al qual anem a assistir té quan menys un caliu que brunz, prometedor. És el caliu que li donen els agricultors catalans aplegats a l'entorn de la llar pairal de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, entitat venerable, però amb un cor d'adolescent. Ella és la que tocarà la campana de Montjuïc cridant la gent de tota la Península a debatre aquests problemes del reg tan palpitants per a la nostra agricultura, i ella la que ens oferirà encara una esplèndida exposició en els mateixos Palaus, presentant-nos la darra paraula de la ciència en maquinària agrícola, i en les indústries que se'n deriven, els atreviments de més audàcia de l'enginyeria en obres hidràuliques, i sobretot un present de jardineria com no r'hem vist mai cap a Barcelona que serà una festa pels sentits i com un toc de clarí que des de Montjuïc, en nom dels agricultors, llençarà damunt la ciutat, la Primavera.

J. VENTALLÓ

Un concurs de saurins

Hi haurà molta gent, sobretot entre els que no han viscut molt de temps en contacte amb els nostres pagesos, seguit els seus penibles treballs, compartit els seus amargs desenganys i observat les seves pràctiques i les seves costums, als quals els cridarà l'atenció el mot saurí, equivalent al zahorí espanyol. Procurarem calmar la intranquillitat dels qui pensin que és un neologisme o un arcaisme ressuscitat, destinant tot un article per demostrar que això dels saurins és una cosa vella a la nostra terra, que encara existeix i que Déu sap quan durarà.

Fins al segle passat, pot dir-se que no es concedí l'ingrés en el camp científic a les pràctiques empíriques, generalment voltades de gran aparatositat, amb que la gent del camp, proveïts d'aparells rudimentaris cercaven i indicaven els emplaçaments de les aigües subterrànies.

Des de molt antic que es coneix l'existència d'individus de temperament especial que, proveïts bé d'una branqueta d'avellaner o de fusta similar, bé d'un pèndul, assenyalen l'existència d'aigües subterrànies, el traçat topogràfic dels corrents, la profunditat on es troben i àdhuc la força de les deus.

Ja en vasos grecs, dels quals se'n conserven exemplars a París i a Viena es troben pintades escenes dels buscadors d'aigües destinats a llurs pràctiques. Marcel els dona el nom d'aquilegs, que vol dir pèrits en aigües i assenyala alguns casos de la seva època. Més tard, en 526 després de J. C., Cassiodor, ministre de Teodoric, rei dels gots, en una de les seves epístoles, fa referència a un famós aquileg del seu temps.

D'ençà dels moros que ens ha quedat el mot de saurí, adaptació del mot alarb zahorí, que vol dir illuminat.

Han estat molt distintes les definicions que han donat dels saurins. Entre les més interessants hem d'assenyalar la que l'any 1557 va donar Alfonso Gutiérrez de Veracruz: «Els saurins reben sensacions d'objectes tapats parcialment o totalment per cossos no diàfans» i tot i no trobar explicació que el convenci continua dient: «tot i això, dono crèdit a les seves afirmacions per tal com aquestes coses poden ésser il·lusions provocades pel dimoni» i encara afegeix «no ho condemno, perquè he conegut homes ben cristians que han declarat que veien aquestes coses».

Després d'aquesta fantàstica definició, pròpia d'aquell temps encaixa bé la de Martín del Río, jesuïta de Lovaina que en un dels seus llibres diu que els saurins són «una raça d'homes que existeix a Espanya, que veu les coses que estan amagades dintre de les entranyes de la terra: deus d'aigua, tresors metàl·lics i cadàvers col·locats en sarcòfags» i afegeix que «això és acceptat generalment i molt conegut». En les explicacions que pretén donar dels fenòmens, algunes d'elles de caràcter científic, hi fa jugar també els dimonis i afirma que els saurins tenen dies i llunes en les que operen amb més facilitat.

En el segle següent, l'any 1643, Joan E. Nieremberg, també jesuïta, cita l'existència de nombrosos saurins en el seu temps, i afirma que la seva pràctica ja era coneguda dels temps dels romans.

Referent a les explicacions del fet, si fa o no fa cau en el mateix trencacolls dels anteriors per tal com escriu que: «l'ésser la virtut dels saurins limitada a dies determinats com dimarts i divendres, i la vermellor i foc dels seus ulls, són per mi arguments sospitosos».

En 1732, el benedictí Feijóo, tracta també dels saurins, però aquest amb gran despreci. Els defineix dient que donen el nom de saurins a una espècie d'homes dels que es diu que amb la seva vista penetren els cossos opacs, i que amb aquest do percibeixen tot el que es troba amagat dessota la terra fins algunes braçades. Més endavant, considera que la pràctica dels saurins no és ni natural ni sobrenatural i la condemna per fingida i supersticiosa.

En el segle passat trobem notables temptatives encaminades a donar un aspecte científic a aquestes matèries que fins llavors, segons podem observar en els textos adduïts es tenia com a pràctica diabòlica o com a superstició estúpida.

El cèlebre Abbé Paramelle, l'any 1843, en la seva famosa obra «L'art de découvrir les sources», pretén donar explicacions als resultats notabilíssims que salvaren una regió de França de la misèria. El testimoni seu, quan afirma que en 25 anys ha localitzat 10.000 deus d'aigües subterrànies i que s'havien obert de 8.000 a 9.000 pous en llocs indicats per ell fou de gran eficàcia contra les idees que fins aquella data hom tenia dels saurins.

Des de l'actuació intensa de Paramelle i dels seus nombrosos deixebles, s'anà estenent a França principalment, la pràctica seriosa, despullada de teatralitats ridícules i manipulacions d'enganyifa, fins a arribar en el nostre segle a entrar de ple dins de l'estudi del fenomen que l'existència de masses d'aigua subterrània produeix sobre diferents substàncies aguantades per individus de tem-

peraments especials, en els cercles científics de més serietat i prestigi.

Són moltes les obres que podríem citar editades en pocs anys respecte l'assumpte que ens ocupa. Potser que la que millor recomanem és la de H. Mayer: «Hydrologie souterraine.—Les moyens de découvrir les eaux souterraines.

El fet de què en el nostre temps hom hagi donat bel·ligerència científica al cas dels saurins, no vol dir que no siguin molts els que els apunti un somris que sovint es converteix en riallada quan veuen a un saurí que ben armat de la seva vareta d'avellaner o d'acer, o d'un pèndol (molts cops una cadena amb el rellotge o un cascabell i un cordill), segueixen un camp en totes direccions, caminen a ratos a reculons, els ulls fets en el rudimentari aparell de què es valen per les seves investigacions. Arriba, però, un moment en què assenyalen categòricament un emplaçament a propòsit per a un possible pou, el pou es fa amb èxit en un elevat percentatge dels casos i aleshores l'incrèdul passa de l'hilaritat excessiva a una serietat quasi còmica.

I heu's ací que l'any 1911 es reuní a Hannover un Congrés de bacilogirs, hidròscops, saurins, rabdomants, que tots aquests noms serveixen per nomenar els buscadors d'aigua subterrània i va sortir-ne l'idea de donar-li un aspecte permanent a base d'una Associació on s'estudiés científicament i sistemàticament el procediment de la vareta. Pocs anys després, el Govern francès nomenà una Comissió per a que convocant tots els saurins del món, estudiés i donés la seva opinió sobre el fenomen; d'aquesta Comissió, integrada per set membres, tres es mostraren incrèduls, dos es manifestaren creients i els altres dos reservaren la seva opinió. L'any 1920, el govern d'Austràlia obrí una enquesta que donà esplèndids resultats, i de la que es tregué la conclusió de que l'èxit que alcançaven els saurins arribava al 87 per 100 dels casos tractats.

Més modernament, el meu volgut amic, catedràtic de l'Institut de Tarragona, Bartomeu Darder ha publicat a les revistes «Ciència» i «Ibèria» uns notabilíssims articles en els que dona a conèixer les seves experiències, totes conduents a la realitat del fenomen, la seva explicació científica i la eliminació de les causes d'error que permetia arribar a una perfecció avui encara no aconseguida.

Barcelona, en data no llunyana podrà, en ocasió de celebrar-se el IV Congrés Nacional de Regs i l'Exposició anexa al mateix, comprovar visiblement les pràctiques dels saurins que s'efectua-

ran en els terrenys del Parc de Montjuïc, en els palaus del qual han de tenir lloc els indicats certàmens.

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, organitzador del IV Congrés Nacional de Regs i Exposició anexa, cregué que interessaria no solament als homes de ciència sinó que també al públic en general, el poder apreciar les pràctiques dels saurins, i per això ha convocat un concurs sota les bases següents :

1.ª Es convoca a tots els saurins, hidròscops, bacilogirs, cercadors d'aigües subterrànies, nacionals o estrangers, al Concurs que obra la Comissió especial nomenada pel Comité executiu del IV Congrés Nacional de Regs.

2.ª Els saurins que desitgin pendre part a aquest Concurs, deuran inscriure's a la Secretaria del Congrés (Portaferriassa, 21, principal, Barcelona) abans del dia 8 de maig pròxim, manifestant personalment o per carta, el nom, edat, professió, domicili i nacionalitat.

3.ª Els experiments i treballs s'efectuaran : primer en una finca privada que serà determinada al seu degut temps i després en terrenys propers a l'Exposició anexa al Congrés, situats al Parc de Montjuïc.

4.ª Els concursants podran valdre's de tots els medis i sistemes que vulguin per a la realització dels seus treballs, mentre siguin de la natura dels que es criden a concurs (pènduls, varetes, etcètera) i ho facin constar a l'acte de fer la inscripció.

5.ª Els saurins desconexaran en absolut el lloc on hauran d'efectuar els seus treballs.

6.ª Els experiments a realitzar, a base de la determinació de la profunditat i direcció de les aigües i de la importància del seu cabdal, seran especificats en temps oportú pel Comité Executiu de l'Exposició. En general consistiran :

Primer. Reconeixement de la situació i profunditat de varies mines d'aigua.

Segon. Determinació de la profunditat de varies masses de plom en un pou que serà construït expressament i les característiques del qual solament coneixerà una persona. Aquesta persona no estarà present a les experiències.

Tercer. Determinar el cabdal sobre una o varies canonades, d'ésser possible de terra per evitar l'efecte dels metalls.

7.ª Els treballs, dictàmens, resultats i idees que la celebració del Concurs proporioni o suggereixi, seran recollits i publicats en uns volums recopiladors dels treballs del Congrés.

8.ª Als concursants que ho sollicitin se'ls facilitarà un docu-

ment on constaran els resultats positius o negatius obtinguts en cada una de les experiències verificades.

9.ª El Comité Executiu del IV Congrés Nacional de Regs, nomenarà el Jurat que apreciarà els treballs realitzats pels concursants i lliurarà els certificats a que fa referència el paràgraf anterior.

Tantost anunciat el Concurs, són varis els inscrits i és d'esperar que seran molts els que desproveïts de la por del ridícul, a la exhibició, o a les burles que no ha de donar el culte públic barceloní, vindran a engruixir la llista d'inscripcions.

En un assumpte com aquest, d'incalculable transcendència per a la economia social, que pot donar grans beneficis a l'agricultura pàtria, tots havem de demostrar, no la credulitat absoluta «a priori», però sí el respecte que mereix tot esforç que tendeixi al millorament d'una classe que, com l'agrícola, es pedra fonamental del benestar general.

EPIFANI DE FORTUNY

Els Congressos peninsulars de Regs

DAVANT aquest Congrés de Regs que, organitzat pel benemèrit Institut Agrícola Català de Sant Isidre, començarà el 25 d'aquest mes de maig a la nostra Barcelona, per força ens hem de girar vers aquelles altres manifestacions que han precedit i preparat la gran demostració que anem a presenciar. Per força, també, hem de dir el nostre agraïment vers el patrici aragonès Jordi Jordana, que amb el seu entusiasme, la seva activitat inesgotable i la seva clara intel·ligència, fou l'iniciador i l'ànima del primer Congrés d'aquesta mena, celebrat a Saragossa per l'octubre de 1913. Per bé que no assisteixi al que es farà ara a la nostra ciutat, els congressistes no deixaran de retre homenatge a aquest home eminent que tingué una visió clara d'un dels problemes que afecten més a l'Agricultura peninsular i que sabé vèncer obstacles i dificultats de tota mena per a enfocar l'únic camí que pot donar solucions adequades: el dels congressos, aquestes grans assemblees,

on la col·laboració de tots els interessos, en democràtica i ampla convivència, venç, tard o d'hora, totes les resistències que s'oposen a l'expansió de les activitats vitals del país.

El primer Congrés de Saragossa

Presidia, aleshores, el senyor Jordana la Federació Agrària Aragonesa. I fou aquest organisme, a iniciativa del seu president, qui es comprometé a organitzar i celebrar a Saragossa el primer Congrés Peninsular de Regs. La convocatòria, que produí un gran entusiasme entre tots els agricultors, assenyalà la data del 2 al 6 d'octubre del mateix any, i des d'aleshores els treballs preparatoris del Congrés es desenrotllaren, sense interrupció i amb incomparable activitat, per tal d'assegurar-se l'èxit. Fou tan gran l'entusiasme dels organitzadors, que àdhuc aconseguiren interessar l'Estat i altres organismes públics, que, sortint de llur habitual inèrcia, atorgaren modestes subvencions. Els tècnics de l'Estat col·laboraren també eficaçment en el Congrés.

Aquest Primer Congrés de Regs es reuní a la Facultat de Medicina de Saragossa. Assistiren cinc cents congressistes, i les ponències i comunicacions foren tan importants i nombroses, que calgueren quatre volums per a reunir-les, en publicar l'any següent el Comitè executiu l'obra del Congrés. Les conclusions resumiren les discussions laborioses sobre el foment dels regadius; l'acció del Govern en la política agrària; a càrrec de qui han de fer-se les obres de regadiu; auxilis de l'Estat; projectes tècnics d'obres hidràuliques; cost i obres que han d'executar els propietaris de zones regables; administració dels regs; concessions d'aigües públiques per a regs i usos industrials, i altres qüestions diverses.

La comissió permanent dels congressos

En la sessió de clausura del Congrés de Saragossa fou acordada la creació, a Madrid, de la Comissió Permanent dels Congressos de Regs, la qual, des de llavors, ha tingut cura de l'organització i la propaganda dels Congressos que s'han celebrat. Formen part d'aquesta Comissió els senyors baró d'Esponellà, Gasset, vescomte d'Eza Bernar, Nicolau, marquès d'Alonso Martínez, marquès de la Frontera, Sánchez Dalp, comte de Montornés, González de Quijano, Bello i Jordana de Pozas. La major part d'aquests defensors de l'Agricultura constituïen, ja, la primera Comissió nascuda del Congrés de Saragossa.

El Congrés de Sevilla

Quatre anys després de la seva creació, el 20 de desembre de 1917, la Comissió Permanent de Madrid acordà celebrar el Segon Congrés de Regs a Sevilla i designà per a dirigir l'organització al senyor Sánchez Dalp, vocal de la Comissió.

El Congrés de Sevilla es reuní pel maig de 1918, i la seva labor fou recollida en dos volums que donen fe de la importància de les qüestions tractades i de les conclusions acceptades pel Congrés. El senyor Jordana Pozas estudià l'administració de regs; el marquès de la Frontera, la Ramaderia en relació als regadius; el senyor Carles Morales, la creació de regs a Andalusia; el senyor Enric Alcaraz, la colonització dels regadius; el senyor Joan Angel de Madariaga, la necessitat del repoblament de les conques de proveïment de pantans i vores dels canals de reg, i el senyor Gonzàlez de Quijano, les concessions d'aigües en relació amb els regadius. Aquest Congrés s'assenyalà, no solament per la importància de les ponències, sinó pel nombre extraordinari de comunicacions que es reberen i que s'hi referien i àdhuc sobre altres temes. Moltes foren tingudes en compte per a ésser tractades en altres congressos. N'hi havia d'interès general i d'altres d'interès comarcal. Foren especialment remarcades les que tractaven de la conveniència de nomenar una comissió codificadora sobre regs i conreus, del repoblament forestal, de la història de la política agrària i de l'aprofitament de les aigües pluvials, entre les primeres; i les que estudiaven l'aprofitament de les aigües del Genil, els Sindicats de Regs de Cartagena, de Canàries i de Lorca, entre les segones. També fou molt remarcada una comunicació sobre l'aprofitament d'aigües als Estats Units.

El Congrés de València

Per acord del Congrés de Sevilla, el Tercer Congrés de Regs se celebrà a València, del 25 d'abril al 3 de maig de 1921. El presidí el comte de Montornès. Hi foren tractats els importantíssims punts següents: colonització de les grans zones de regadiu i relacions entre propietaris i cultivadors; petits regadius i llur foment; increment de la construcció d'obres hidràuliques; tècnica del rec en els nous regadius; nous conreus de regadiu, conreus forestals i prats artificials; tribunals d'aigües, i diverses altres qüestions, entre les quals convé d'assenyalar la de la constitució i règim d'un

organisme permanent per a l'estudi, foment i propaganda dels recs a la Península. Les comunicacions foren, com en els congressos anteriors, nombrosíssimes i plenes d'interès. El nombre de congressistes doblà el de les reunions de Saragossa i de Sevilla. Cal assenyalar també les esplèndides festes amb què foren obsequiats els membres del Congrés.

El Congrés de Barcelona a càrrec de l'Institut de Sant Isidre

Entre els congressistes que prengueren part en els debats de València es féu remarcar especialment el senyor Santiago de Riba, de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre. Mercès a ell, el Quart Congrés es reuneix a Barcelona, sota l'organització acurada de l'Institut. El senyor de Riba reprendrà, ara, les comunicacions que també exposà a València i que desvetllaren tant d'interès, sobre la competència dels jurats de recs i l'organització dels registres d'aprofitament d'aigües públiques. A iniciativa seva, encara, una Comissió del pròxim Congrés reunirà els ponents dels anteriors, per tal d'estudiar i articular en un projecte de llei l'obra dels quatre congressos. El de Barcelona recollirà, doncs, probablement i concretarà per a donar-les-hi curs legal, les aspiracions dels agricultors peninsulars.

No cal pas dir l'entusiasme que ha posat l'Institut de Sant Isidre en acomplir l'encàrrec de la Comissió Permanent de Madrid. Tenim la seguretat que el Congrés de Barcelona serà particularment favorable als interessos dels agricultors. Sobretot, als dels agricultors catalans, puix que aquestes manifestacions, per bé que de caràcter general, tenen sempre una major eficàcia en les comarques pròximes al centre on es realitzen. De la mateixa manera que el Congrés de Saragossa determinà un impuls considerable en l'aprofitament d'aigües a Aragó, i el de Sevilla a Andalusia, i el de València a la regió llevantina, cal esperar que el Congrés que se celebrarà aquest mes de maig a Barcelona es traduirà pràcticament en beneficis immediats per a l'Agricultura catalana en aquest aspecte importantíssim de l'aprofitament de l'aigua, que fa les terres fecundes i decuplica llur valor.

J. F.

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
 Demani's el fulletó «El Lisol en Agricultura» que remetem gratis **VALLES GERMANS** Massini, 79
 Sans - Barcelona

Observacions sobre el pes del bestiar

PASSAR per davant dels fets sense endinsar-se en consideracions sobre els mateixos, és com creuar un paisatge reclos en l'interior d'un cotxe hermèticament tancat. Així com l'home ha de tenir els sentits oberts a les bel·leses de la naturalesa per a sadollar-se'n i fer a Déu remerciament d'aquesta joia experimentada gràcies a la seva bondat infinita, també l'home ha de tenir el cervell despert davant els esdeveniments de què sigui testimoni presencial per aquilatar-los, per estimar-los en el seu just valor i treure'n alligonament i ensenyances per al dia de demà.

Així ho havem procurat nosaltres tots els dies de la vida, servint-nos les lliçons apreses ahir de guiatge per a nostres passes d'avui i de demà. Aquesta constant observació ens ha portat a poder formular principis especials o a iniciar contradictòries interrogacions sobre principis acceptats com a irrefutables. Així, per exemple, nostre article en AGRICULTURA d'octubre de 1922, en que es planteja el problema de si l'alfals enrobinat mor per efecte de l'asfíxia, del fred o de la calor.

Avui, altres observacions ens han menat a cridar l'atenció dels llegidors d'aquesta revista. Les nostres aficions i els quatre quartos arreplegats, per l'estalvi, en l'exercici de la nostra professió, ens han portat a l'explotació d'una rudimentària granja agropecuària, on esmercem els ocis que la vida rural prodiga, massa benèvola, als facultatius i que no havem sabut matar mai en el *tresillo* o en caceres. Les nostres vaques ens han donat vedells, vedells que al seu temps ha estat precis vendre per carn. La forma de contractació ens portà a haver de tenir els tendres bòvids en dejú durant 24 hores per pesar-los amb la panxa buida. El nostre esperit d'observació encengué tot seguit en nosaltres el desig de saber la diferència de pes que oferia un vedell tip i dejú, successivament. I ço que no férem amb el primer i segon, ho havem anat fent amb tants altres com n'havem venut. Dia per dia, des del tercer que venguérem, tenim anotats els dos pesos de l'animal: després d'haver menjat el pinso de costum i després de les vint-i-quatre hores següents. Podríem transportar aquí aquestes dades, una per una, per a il·lustració dels nostres llegidors a qui interessi el problema de la *ramaderia establada*, però havem prefe-

rit, partint d'aquelles 172 observacions, generalitzar la qüestió i presentar en una taula el producte del nostre perseverant treball. Aquesta taula és la que va a continuació :

Pes fart Quilos	Pèrdues en quilos		Pes dejú Quilos
	per cent	en total	
100	10'00	10'000	90'000
125	9'75	12'187	112'813
150	9'50	14'250	135'750
175	9,25	16'187	158'813
200	9'00	18'000	182'000
225	8'75	19'687	205'313
250	8'50	21'250	228'750
275	8'25	22'687	252'313
300	8'00	24'000	276'000

Cal remarcar el que havem dit més amunt, o sigui, que es tracta de vedells engreixats en quadra, sense sortir mai a pasturar ; per tant sols a aquesta classe d'engreixats pot ésser aplicada la taula precedent.

Mantes vegades convé al comprador o venedor d'un vedell ajustar-lo sense necessitat d'esperar aquelles vint-i-quatre hores, i sempre és un obstacle de no voler fer l'ajust a ull, haver de pesar en condicions fora de costum. La taula precedent pot obviar aquests inconvenients, puix partint del pes tip pot estipular-se el tracte descomptant la merma total—si l'animal fa poc que ha mēnjat—o parcial—si és que ja han passat algunes hores.

Altra utilitat d'aquesta taula, i potser la més important, és la que pot reportar al petit ramader, qui algunes vegades deixa passar l'oportunitat de vendre perquè el comprador vol comprar a ull i el ramader no s'atreveix a vendre per temor a no entendre-hi prou. Si el ramader pesa el seu vedell una vegada tip i en descompta la merma del dejuni, sabrà el *pes viu* de l'animal. Seguint els preus del mercat no tindrà més que multiplicar els quilos pel preu i sabrà el valor de l'animal, i amb tal dada estarà en condicions de *vendre a ull*, o, millor dit, de *què li comprin a ull*, ja que ell no hi vendrà pas de fet.

A tal taula hem portat les nostres observacions, i en acabar aquestes ratlles, havem de fer constar que no se'ns amaga la consideració de què aquesta mena d'estadístiques no tenen mai un valor absolut, puix no parlen per un cas concret, i sí sols tenen el valor relatiu del terme mig. En aplicar-la una sola vegada hom

pot sortir-ne igualment favoregut com perjudicat, però estem convençuts que serà estrictament justa per qui l'apliqui en pluralitat de contractacions; per a facilitar les quals ens havem atrevit a donar-la a la consideració pública, únic interès que ens mou a fer-ho .

J. VILADOT-PUIG

Les abelles

IX

IMMEDIATAMENT després que les abelles que formen eixam s'han aturat, es recullen en l'arnera a elles destinada. Així s'evita no solament llur fuga, sinó també la unió possible de dos o més eixams per a formar una colònia massa poblada i amb dues reines, ço que donaria lloc a complicacions.

La recol·lecció de l'eixam pot ésser feta sense perill, perquè les abelles eixamadores, carregades com són de mel, punxen difícilment. Abans, però, de procedir a la recol·lecció de l'eixam, l'arnera s'ha de preparar posant més o menys quadres amb cera estampada, segons el volum de l'eixam. No cal dir que les arneres han d'ésser netejades perquè no facin olor.

Preparada l'arnera, es posa en lloc sombrejat prop de l'eixam a agafar, al damunt d'un drap o d'un tros de cartó i s'obre i es treu el diafragma.

Enumerar tots els casos que es poden presentar a la pràctica seria cosa de mai acabar, i nosaltres ens hem proposat en aquests articles de tractar breument només les coses importants, donant una idea als lectors llecs en la matèria ens limitarem, doncs, a recordar els més freqüents.

Si l'eixam s'ha aturat al damunt d'un brot, aquest es talla amb unes tisores de podar; si no es donen cops bruscos, cap abella no se separa. Es porta el raïm d'abelles al damunt de l'arnera i se li donen petits cops per fer caure la reina a dins de l'arnera, o pel cap alt al damunt del drap o del cartó.

En caure, moltes abelles aixecaran el vol, però tornaran a l'ar-

nera aviat si en ella hi ha la reina. Quan totes les abelles són a dins, s'acosta el diafragma, es tanca l'arnera i es porta al lloc on ha d'estar definitivament.

Si el brot on s'han aturat les abelles és massa gran, l'eixam es recull amb el cull-eixams, que és una capseta lleugera, o una cistella en forma de campana. En aquest cas, calen dues persones, una que aguanti el cull-eixams a sota de les abelles i una altra que les faci caure a dins, donant cops lleugers.

Un cop caiguda la reina s'aixeca el cull-eixams i es manté quiet durant una estona per donar temps a les abelles que havien marxat, d'unir-se a les companyes. Quan això ha tingut lloc es posa cap al damunt de l'arnera oberta.

Si les abelles, després de recollides en el cull-eixams o en l'arnera, tornessin a marxar, vol dir que la reina s'ha quedat en l'arbre o és entre les abelles que volen. Cal aleshores que tornin a reunir-se, i perquè ho facin més aviat es polvoritza un xic amb aigua.

Si la reina ha caigut a terra i les abelles s'han reunit al seu voltant, n'hi ha prou amb suspendre al damunt un brot, l'extremitat inferior del qual toqui les abelles, perquè totes al cap de poc hi pugin.

Si l'eixam s'ha recollit en una mata espessa es fan sortir les abelles amb fum i quan són en una branca o brot exterior aquest es doblega dins del cull-eixams. Per ajudar la captura poden prendre's les abelles de mica en mica amb una tassa. En tal cas les arneres de tipus antic són de molta ajuda. Es posen a la vora de les abelles, tocant el brot que les aguanta, i l'olor del propolis fa que l'eixam hi entri de seguida.

En el cas que sortís un eixam quan un altre està suspès en un arbre, es recull l'eixam sortint per impedir que s'uneixi a l'altre. Si no hi ha temps de capturar-lo es cobreix el primer amb un drap mullat i es polvoritza l'altre eixam amb aigua cada vegada que intenta d'acostar-s'hi. Quan no hi ha hagut temps i els eixams s'han unit, el millor és prendre'ls com són, car la separació és difícil i un principiant no en sortiria.

Una cosa important és saber l'arnera que ha produït l'eixam, per anotar en una llibreta l'edat de les reines i vigilar la colònia amb reina verge.

És necessari que l'eixam capturat produeixi aviat bresques en la nova arnera on s'ha recollit. Per això, sobretot durant els primers vuit dies, en els quals treballa sense repòs, no li hauria de faltar mel. Si la floració fos escassa o les pluges i els vents im-

pedissin la sortida de les abelles, l'apicultor ha de nutrir sense economia, diàriament, les seves abelles amb mel diluïda.

Atenció especial exigeix l'arnera que ha produït un eixam i els eixams secundaris perquè tenen reina no fecundada. Per evitar que la nova reina entri en una altra arnera en tornar de la seva volada nupcial, es marquen les respectives arneres amb algun objecte molt visible, com un tros de paper blanc o un drap de color, penjat al damunt mateix de la sortida.

No cal dir que quan es sospita que una colònia ha perdut la reina, ha d'ésser inspeccionada de seguida. Si efectivament l'ha perduda, es posarà a l'arnera una bresca amb covada en tots els períodes, o una cella de reina per a què les abelles criïn la reina jove. Aquestes celles es tallen amb un tros de bresca, curant de fer la manipulació atentament perquè la larva de l'interior no pateixi. Després el tros de bresca contenint la cella reial es recolza damunt la bresca en la qual ha d'empeltar-se, es marca amb un ganivet la seva vora i es fa un forat on s'introdueix, curant que quedi ben ficat sense perill de caure.

Millor, però, és donar a la colònia orfe una reina ja fecundada. Es cerca aquesta en la família que ha de proporcionar-la i un cop trobada s'agafa per les dues ales, atentament, mentre camina, procurant no fer-li cap mal sobretot si s'ha agafat, i es fica en una gabieta especial que es troba en el comerç. És preferible, si es pot, fer-la entrar sense tocar-la. La gabieta amb la reina es posa entre dues bresques al damunt de la covada. Al cap de 48 hores se la posa en llibertat. Aquesta precaució és necessària perquè les abelles matarien a la nova reina i cal abans acostumar-les a la seva olor i presència.

Una altra manera de multiplicar els abellars és la formació d'eixams artificials. Aquests tenen sobre els eixams naturals diferents avantatges: es poden fer més aviat, es practica sols en les colònies verament fortes, etc. Però la formació d'aquests eixams requereix molta pràctica i no és cosa que pugui fer un apicultor novell.

Al cap de 21 o 22 dies de la marxa de la vella reina amb el seu eixam es poden canviar les abelles passant-les si es vol d'una arnera antiga a una de moderna amb quadres mòbils. L'apicultor ha de procurar així que pugui fer aquest canviament car les arneres modernes, com hem dit, presenten molts avantatges sobre les antigues.

F. PONS I BUSQUETS

NOTES I COMENTARIS

Per augmentar el consum del vi

Els viticultors francesos, en lloc de limitar-se exclusivament a llençar exclamacions i lamentacions i d'invocar l'ajut del govern per solucionar les seves crisis, gairebé tan freqüents i tan greus com al nostre país, s'esforcen pel seu compte de trobar solucions. Molts cops en aquestes planes hem publicat notes referents a l'organització federativa de les regions vitícoles meridionals de França—les més afectades per les crisis—a concursos i exposicions de subproductes de la vinya i el vi, a treballs encaminats a fer conèixer les propietats higièniques del vi, etc., amb l'objecte de demostrar que l'ajut oficial, encara que sigui, com a França, decididament favorable als viticultors, no és suficient per resoldre el problema del vi. Els viticultors francesos, en efecte, malgrat les lleis protectives, es preocupen de contribuir al restabliment de la consideració que el vi ha perdut en els últims anys i de facilitar-ne el consum.

Recientment, per exemple, els productors han acordat posar a la venda ampolles de vi d'un quart de litre, semblants a les que s'usen ja per l'aigua mineral. D'aquesta manera hom podrà trobar vins fins en envasos de litre, de mig litre i d'un quart de litre. És a dir, podrà proporcionar la despesa a la seva set i a les possibilitats de la seva butxaca.

Com tothom sap una de les maneres d'augmentar la venda consisteix precisament en posar els productes en les condicions més fàcils d'adquisició.

Sobre la cria de conills

Els autors francesos recomanen d'un temps ençà la cria de conills blancs de pèl argentat com els de major èxit econòmic. Les pells són de venda segura no subjecta a les fluctuacions de la moda car es presten a una utilització permanent tant en llur color natural per imitar la guineu (renard) i l'ermíni, com tenyides en tota mena de colors.

Les races més recomanables són entre les petites la *polonesa* i la *rusa*; entre les mitjanes, la *rusa gran*, la *blanca de Vandea*, la *blanca de Vienne*, la *blanca de Oural*, que tenen l'ull rosat; i entre les grans la de *Flandes*, la *blanca de Tremonde*, la *Belier blanca*, etc.

Totes aquestes races produeixen, demés, carn excellent.

Cal, però, començar en petit amb dos o tres femelles i un mas-

cle o amb una sola femella plena, sense estalviar en la compra. La base del conillar ha d'ésser de primera qualitat.

L'oli de fetge de bacallà a les gallines

Som en un període d'intensa experimentació avícola. Els americans sobretot han provat tota mena de mètodes i de coses i han arribat a conclusions força interessants.

Els estudis fets han demostrat la utilitat de l'empleu de l'oli de fetge de bacallà que a alguns països s'usa avui regularment pels pollets.

D'una revista avícola alemanya treiem les dades següents sobre una recent experiència d'aplicació de l'oli de fetge de bacallà.

Els adults han de rebre un gram d'oli per dia; una quantitat superior produeix transtorns en l'organisme, afavoreix la muda de la primavera, i exerceix una influència desfavorable en la eclosió. Un gram, en canvi, té una acció favorable sobre l'eclosió, la fecundació, la naixença dels pollets i sobretot la salut i resistència d'aquests a les malalties.

Els pollets poden rebre l'oli amb profit als catorze dies de nascuts en la proporció d'un gram per cada vint individus; a les quinze setmanes es dona un gram per 15 individus i així es va augmentant la dosi.

Naturalment no es tracta de l'oli de fetge de bacallà que gasten les persones, sinó d'oli no refinat que costa menys.

L'ortiga en l'alimentació del bestiar

L'ortiga major pot ésser donada al bestiar. A molts països és usada habitualment; a Suècia, per exemple, la donen a les vaques lleteres perquè augmenta la secreció de llet i la producció de mantega. A França donen als cavalls la llavor barrejada amb les puntes de la planta tallades i aixafades, perquè han constatat que el pelatge és més lluent, que els sementals tenen més viu l'instint genèsic. També la donen als conills i a l'aviram barrejada amb segó i un xic de sal. Els pores, les ovelles i les cabres la mengen sense dificultat.

Demés de certa acció específica diferent segons la espècie d'animal alimentat, s'ha pogut comprovar que l'ortiga augmenta la resistència del bestiar a les malalties.

Perquè l'ortiga pugui ésser consumida en verd sense inconvenients cal que sigui donada algunes hores després de dallada. És impossible de conservar-la, perquè es polvoritza fàcilment i es perd i no s'ha de donar de seguida de dallada perquè els seus pèls urticants fereixen la mucosa bucal i la llengua del bestiar.

Els animals poden alimentar-se exclusivament amb ortigues, però val més de reduir la seva proporció al 10 per 100 de la racció. En la major part dels casos es deixa en maceració durant algunes

hores en aigua calenta i es dóna aquest brevatge als bòvids que el prenen amb delícia.

El remei contra la vida cara

A França, com a Catalunya i com sol passar a tot arreu, el preu a l'engrós dels productes de la terra, és a dir el preu al qual ven el pagès, no correspon al preu de venda a la menuda. La diferència se la queden els intermediaris, els acaparadors i molta gent inútil que viu a l'esquena del pagès i del consumidor.

Contra aquest estat de coses lamentable reaccionen ara els ramaders francesos.

Com que el ramader cobra poc i el ciutadà paga molt a París s'estan organitzant escorxadors municipals, agrupacions per la compra a l'engrós, i mercats reguladors, i s'esten la venda en carretons pels carrers i per últim es cerca d'establir la venda directa dels productors i de les cooperatives agrícoles al públic.

La poda en verd del presseguer

El maig és el més indicat per fer la poda en verd del presseguer.

Aquesta poda té varis avantatges. En primer lloc fa ferides en brots herbacis co que assegura llur cicatrització: el presseguer, l'ametller i en general els fruiters de pinvol cicatritzen malament les ferides co que permet l'invasió de malalties. Amb la poda en verd es redueixen els talls de la poda d'hivern i, per tant, les ferides poc cicatritzables.

En segon lloc la poda en verd o d'estiu com també s'anomena, impedeix l'allargament excessiu del presseguer, defecte característic d'aquesta espècie que es tradueix, entre altres inconvenients, en un sensible escurcament de la vida de la planta. El fet de tallar els brots treient l'ull terminal, fa que els borrons de la base es desenrotllin normalment i produeixin altres brots durant el mateix any—brots que cal també despuntar—o a l'any següent.

Agricultors! ENOSÓTERO

PER A CONSERVAR I MILLORAR ELS VINS

50 grams per hectòlitre, barrejats al vi al temps d'envasar-lo, en fer el primer trafegament, o en qualsevol temps, basten per a preservar-lo de tota alteració i millorar-lo notablement

Dipòsit principal: Magatzem de drogues de J. URIACH I C.^a, Bruc, 49, BARCELONA

DE VENDA EN LES PRINCIPALS DROGUERIES DE CATALUNYA

1 quilo per a 20 hectòlitres, 15 pessetes. — 1/2 quilo, 8 pessetes

DEMANEU MOSTRES GRATIS PER UN HECTÒLITRE DE VI

S'aconsegueix així que la vegetació de l'arbre quedi més pròxima a les branques mares.

Aquests dos avantatges són suficients per a què la poda en verd hagi estat adoptada a tots els països adelantats.

La duració dels alfalsars

La duració dels alfalsars és variable segons els llocs i les cures, però és sempre limitat.

Encara que els paràsits no intervinguin, l'alfals acaba per cedir davant de les males herbes particularment graminàcees que poc a poc van estenent-se pel camp. Una de les maneres, doncs, d'allargar la vida de l'alfalsar consisteix a impedir el desenrotllament de les herbes adventícies.

Amb aquest objecte és necessari a la primavera de rasclar enèrgicament el prat o amb un rascle o amb un escarificador. S'arrenquen així les plantes perjudicials d'arrels superficials mentre l'alfals, que posseeix un sistema radicular profund i estès no és arrencat i rebrota amb vigor.

Ajuda també a la conservació de l'alfalsar l'adobada a base de fosfats i de potassa; el nitrogen és necessari sols al començament del prat; després afavoreix massa la aparició de les gramínees dolentes. En general va bé de donar un miler de quilos de superfosfat i uns 250 de clorur potàssic. Després del primer dall és útil de donar també uns 400 quilos de guix el qual actua tant per la calç que conté com per la seva acció mobilitzadora de la potassa i de l'amoníac.

La clarificació dels vins

Si després de la tresbalçada de primavera el vi és un xic tèrbol és necessari de filtrar-lo o de clarificar-lo.

Per la clarificació poden emprar-se moltes substàncies. Una de les millors, tractant-se de petites quantitats de vi, és la gelatina.

El comerç ofereix gelatines en forma de plaques o de fulles de color variable. No s'han de usar les fosques amb les quals es fabrica la cola perquè llurs impureses poden donar mal gust al vi.

Pels vins blancs o fins, cal emprar la gelatina blanca que és la més pura. Pels vins negres poden emprar-se gelatines menys pures.

Per l'aplicació calen algunes precaucions.

Es posen les plaques de gelatina en maceració durant almenys dotze hores perquè s'estovin i deixin anar les impureses. Es treu l'aigua i es posa aigua tèbia que s'escalfa a bany maria, remenant, fins que la gelatina s'hagi dissolt.

S'han de posar, per cada 100 grams de gelatina, tres litres d'aigua.

La dosi a emprar és de 10 a 15 grams de gelatina per hectòli-

tre; en aquestes condicions un litre de solució serveix per 2-3 hectòlitres.

Per facilitar l'incorporació al vi es barreja la solució de gelatina amb 4-5 litres de vi i després es tira al vi a clarificar remenant una bona estona.

Als vins blancs i als negres de poc cos, convé abans de la clarificació, d'afegir un xic de taní.

Pels vins negres es sol posar de taní la meitat del pes de la gelatina; pels blancs el mateix pes de les dues substàncies.

NOTICIARI

En Joan Aguiló és mort. A Barcelona, on residia des de feia algun temps, és mort improvisadament el dia 17 d'abril passat, aquest fèrvid col·laborador de la tasca que AGRICULTURA realitza entre els pagesos catalans.

Bon amic, senzill, modest, entusiasta de les coses de la nostra terra, la notícia de la seva mort, jove encara, ha produït en tots el que el coneixem profund dolor.

Pocs homes hi havien a la nostra generació dotats com Joan Aguiló per l'estudi de les ciències naturals.

La observació quotidiana i pacient de llargs anys havien fet d'ell un coneixedor de la vida dels insectes; ningú com ell sabia i sentia l'entomologia agrària i ell sol podia, ensenyat per l'experiència i la observació, aconsellar justament els pagesos en els mitjans de lluita contra els flaccells del camp.

La seva obra és dispersa per periòdics i revistes. AGRICULTURA té l'honra d'haver-ne recollit la part més copiosa i més original.

La mort l'ha sorprès mentre començava la preparació d'un tractat d'entomologia on hauria recollit el fruit dels seus estudis per oferir-los als pagesos de la nostra terra.

Potser un tribut digne de la seva memòria fóra d'aplegar els seus articles dispersos en un volumet on perduessin els seus ensenyaments.

Descansi en pau el bon amic.

El ministre de Foment i les importacions de bestiar. El ministre de Foment, parlant de les importacions de bestiar, ha dit que no ha d'inspirar cap recel, des del punt de vista sanitari, perquè s'observaran escrupolosament les prescripcions legals.

Pel que es refereix al perjudici que les importacions podrien ocasionar

a la ramaderia nacional, ha dit el ministre de Foment que, segons les dades de la Direcció de Proveïments, no s'ha cobert el dèficit de producció ramadera que arrenca de la gran exportació que es féu durant la guerra europea. Els preus de la carn per al consumidor són molt alts, i no hi ha cap raó que aconselli tancar les portes a la importació de bestiar.

La collita de raïms que s'acosta, sembla que no serà de les abundoses. El motiu que ho fa preveure és la migradesa de la floració útil en moltes de les nostres comarques, ocasionada per les variacions de temperatura.

El cultiu del tabac a Andalusia. S'ha publicat una Reial ordre declarant que no procedeix crear una nova zona de conreu de tabac a les províncies de Granada, Màlaga, Jaén i Almeria, i autoritzant als conreadors de les quatre províncies esmentades perquè designin en legal norma un que el representi actuant com a vocal de la Comissió Central per a l'assaig del conreu del tabac a Espanya.

El préstec agrícola per a la seda. Ha estat sollicitada del Govern l'ampliació del préstec agrícola sobre la seda, apoiant la instància el comissari regi encarregat de fomentar la producció.

Sobre aquesta petició diu el periòdic «A B C»:

«A nosaltres ens sembla que aquest mitjà no resol el cas, ja que en definitiva el productor queda pendent d'un termini i amb la mateixa incertitud de preu quan tingui de saldar, i creiem que el Govern pot fer alguna cosa més categòrica i pràctica aplicant al capoll de seda el mateix criteri protector que sobre el cotó.»

Importació de bestiar. S'ha publicat una Reial ordre regulant la importació de bestiar de diferents espècies dels països que s'indiquen.

La Cambra d'Agricultura bavaresa i els vins francesos. La Cambra d'Agricultura bavaresa ha fet pública una protesta contra les tarifes duaneres, concedides als vins francesos en l'acord provisional franco-alemany.

La Unió Remolatxera. Els directius de la Unió Remolatxera tenen el propòsit de celebrar actes de propaganda a la major part dels pobles en la remolatxa figuri com a conreu important.

La Conferència Internacional del blat. A l'Institut Internacional d'Agricultura ha estat inaugurada la Conferència Internacional del blat, la iniciativa de la qual es deu a Mussolini.

Han assistit el cap del Govern, els ministres representats de Cos diplomàtic i representants de 31 nacions, entre elles França, Espanya, Bèlgica, Tunis, Argèlia, Marroc i Portugal.

El torrent d'Erinyà. Un recent Reial decret declara d'utilitat pública els treballs hidrològics forestals que han d'efectuar-se a la conca del torrent Erinyà, prop de Capdella.

Els exportadors de vins. Han visitat el senyor vice-president del Consell de l'Economia, per a parlar-li de diversos problemes plantejats per l'exportació nacional de vins, amb motiu del tractat comercial amb Anglaterra, i de les dificultats en relació amb altres mercats, especialment França, una comissió d'exportadors catalans, presidida per N'Ama-deu Maristany, al qual acompanyaren els senyors Puigmal i Gil Vernet.

El proveïment de carn a París. El conseller municipal senyor Massar ha presentat una proposició al Municipi de París, que procedeix d'un important grup d'importadors, proposant introduir a França bestiar de Bulgària, Polònia, Romania o Iugoeslàvia, que resulta a preus molt més baixos que el del país.

Nota de la Comissaria Cotonera. La Comissaria Cotonera ha facilitat una nota que diu:

«En la sessió celebrada últimament al Palau del Senat, pel Comitè Central, es donà compte del resultat de la campanya que acaba de finir, en la qual foren desmuntats en la factoria de Tabladilla més de dos milions de quilos de cotó en brut, que produïren 700.000 de cotó en floca, amb els quals es formaren més de 300 bales i, demés, s'obtingueren 1.400.000 quilos de llavor.

»A part d'altres assumptes de tràmit, s'acordà la concurrència de la Comissaria al Quart Congrés Nacional de Regadius, que es celebrarà a Barcelona el 25 de maig pròxim, i s'installarà un stand com expositora i on assistirà com a congressista.»

El concurs de saurins que amb motiu de la celebració del IV Congrés de Regs ha convocat el Comitè Executiu del mateix, promet veure's molt concorregut i ésser interessantíssim.

Els treballs a realitzar pels concursants consistiran en la determinació del traçat topogràfic de corrents subterranis, profunditat dels mateixos i quantitat de les deus. Als concursants els serà lliurat, si ho demanen un certificat dels resultats obtinguts.

La Comissió del Crèdit Agrícola. La Comissió executiva del Crèdit

agrícola ha donat un avenç de la liquidació dels préstecs concedits sobre dipòsits de blat i altres productes, durant 1926.

Dels cinc milions de pessetes que aproximadament es concediren per tal concepte, van reintegrades, fins a la data, quatre milions dues centes mil pessetes, i en queden pendents vuit centes mil, distribuïdes entre els prestataris que sol·licitaren oportunament pròrroga de l'operació, i tots ells es troben dintre el termini reglamentari per a la cancel·lació dels dits crèdits.

De les anteriors dades dedueix el president de la comissió que la liquidació total de la campanya de 1926 dona el mateix resultat favorable que la de 1925, en el qual no es registrà ni una sola fallida.

El foment del cultiu de la seda. El comissari regi de la seda ha rebut un telegrama del ministre de la Guerra en el qual li participa que s'han donat les oportunes instruccions per a la concessió de 25 dies de permís als soldats i classes de tropa les famílies dels quals criïn, almenys, una unça de sementer del cuc de seda.

Junt amb el que disposen els articles 13 i 14 de les disposicions complementàries de la Comissaria de la seda, aprovades, amb el seu reglament, en 30 de març darrer, i publicat a la «Gaceta» del 31.

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs. — Superfosfat d'os, de 18-20 per 100 d'àcid fosfòric i mig per 100 de nitrogen, a 17 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç, de 18-20 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 11 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç de 16-18 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 10 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç de 13-15 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 9 pessetes els 100 quilos.

Sulfat amònic de 20-21 per 100 de nitrogen, a 39 pessetes els 100 quilos; nitrat de sosa, de 15-16 per 100 de nitrogen, a 42 pessetes els 100 quilos; nitrat de calç de 15,50 per 100 de nitrogen i un 21 per 100 de calç, a 38 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de potassa de 90-92 per 100 de puresa, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura, a 32 pessetes els 100 quilos; clorur potàssic, de 80-85 per 100 de puresa, equivalent a 50-51 per 100 de potassa pura, a 29 pessetes els 100 quilos.

Matèria orgànica còrnia natural, de 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 per 100 d'àcid fosfòric, a 36 pessetes els 100 quilos.

Preu per vagó complet.

Anticriptogàmics i insecticides. — Sofre sublimat, flor, a 23,50 pessetes el sac de 50 quilos; sofre refinat, pur, a 16,60 pessetes el sac de 40 quilos; sofre precipitat, gris, a 8'50 pessetes el sac de 40 quilos.

Sofre de canó, a 40 pessetes els 100 quilos; sofre de terròs, a 27 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de ferro en gra, a 13 pessetes els 100 quilos; sulfat de ferro en pols, a 14.

Preus per partides d'importància.

Bestiar, carns. — Bestiar de llana, anyells, de 45 a 50 pessetes; primals, a 50; ovelles, de 80 a 90; porquí, gras, de 27 a 28 pessetes l'arrova de pes viu; boví, de 3,50 a 3,75 pessetes el quilo.

Gallines, de 18 a 26 pessetes el parell; pollastres, de 14 a 21 pessetes el parell; ànecs, de 20 a 26 pessetes el parell; oques, de 16 a 23 pessetes una.

Cereals i farines. — Si una impressió general hem de treure del mercat d'aquests articles, és de què, en conjunt, marquem actualment un moment baixista, encara que no alarmant, per tal com les quantitats en minva són petites.

En blats especialment, tenim que la situació s'aguantava mandrosament, car els tenedors aguanten esperant que vagin fonent-se les existències de farines dels flequers i les de blats del farinares. Tots els farinares que van proveir a bastament a primers d'any es troben en situació d'anar tirant i deixar fer. Altra cosa els passa als que més aviat fan just. De totes passades, encara que per ara podria ésser el tenedor el que fixés el preu aprofitant les circumstàncies, no és pas així ben bé, car uns amb altres es fan mal, gairebé tots per escassejar de quartos, i els preus se'n ressenten i venen més aviat més fluixos.

Aquesta baixa iniciada en els preus dels blats no ha influït ni poc ni gaire en els de les farines, cosa lògica si hom té en compte el temps que feia que els fabricants anaven queixant-se i que a darrera hora sempre acaben per tenir raó, o almenys hom els la dona.

L'arròs s'ha aguantat bé als mateixos preus de fa un mes, cansat de jugar a la baixa; la civada puja i força i l'ordi, per contrabalançar, baixa regularment.

De moresec, podem dir que no ens en sobra, però amb els substituïts seus—substituïts ocasionals—anem tirant. Bo és observar que les despulles han tornat a augmentar, d'ençà de l'escassetat darrera de moresec.

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
 Demani's el fulloté «El Lisol en
 Agricultura» que remetem gratis

VALLES GERMANS

Massini, 79
 Sans-Barcelona

Blats : Aragó i Navarra, 51 a 53 ; Castella i Manxa, 49,50 a 50,50 ; Extremadura, 48,50 a 49 ; Urgell i Vallès, 51 a 52. (Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen.)

Farines : Força, 85 a 110 ; Extra local, 68 a 69 ; Corrent local, a 67 ; Extra. blanca Castella, 68 a 69 ; Blanca corrent Castella, 66,50 a 67 ; Baixa, 55 a 56. (Preus en pessetes sac de 100 quilos, damunt carro Barcelona.)

Arròs : Bomba Calasparra, 132' a 134 ; Bomba, 100 a 110 ; Selecte, 56 a 57 ; Matisat, 54 a 56 ; Bell-lloch base O, 52 a 53. (Per 100 quilos.)

Altres cereals : Morenc Plata, 32,25 a 32,50 ; Ordi Urgell i Comarca, 32 a 33 ; Civada Extremadura, 36 a 36,50 ; Civada Manxa, 35 a 35,50 ; Escaiola Andalusia, 55 a 60. (Per 100 quilos.)

Despulles : Número 3, 29 a 30 ; Número 1, 26 a 27 ; Segones, 21 a 23 ; Terceres, 19,50 a 20 ; Quartes, 18 a 18,50. (Preus en pessetes els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Menut (prims), 18 a 19 ; Segonet, 17 a 18 ; Segó, 13 a 14. (Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Fruits secs. — Ametlla en closca, mollar, a 220 pessetes els 100 quilos ; closca forta, a 100 ; ametlla en gra, Esperança primera, a 500 ; ídem llargueta, a 515 ; ídem gra Mallorca escollida, a 470 ; propietari, sense trossos, a 450.

Sense que desdiguí gens de l'estabilitat que, de fa temps, venim asseynalant en el mercat ametllícola, podem fer notar una petita baixa en les classes en gra, baixa que en promedi no ha excedit de cinc pessetes els 100 quilos. Aquesta baixa és un de tants moviments sense importància que ara un xic per damunt, ara una mica per dessota del preu mig, vénen a donar més forta la sensació de fernesia.

Les ametlles en closca no han sofert cap variació en els seus preus.

Avellana negreta escollida, a 95 ; garbellada, a 90 ; gra, primera, a 350 pessetes els 100 quilos.

Després d'un període de moviments descendents en les cotitzacions de les avellanes, sembla que els preus s'han assentat. Les transaccions no són gaire nombroses, però sembla que per ara, en la forma actual, no és probable que vinguin noves baixes fins que ens apropem més a la collita.

Prunes Clàudies, primera, a 25 pessetes l'arrova ; segona, a 15 Managuet, a 22 ; Màlaga, a 10.

Nous escollides, a 170 pessetes els 100 quilos ; colliter sense trossos a 150.

Xufes garbellades superiors, a 100 pessetes els 100 quilos ; colliter, a 100.

Cacauets pelats, València, a 160 pessetes els 100 quilos ; tres grans blancs, primera, a 135 ; dos grans, primera, a 100.

Panses de Màlaga (nou gotims) : cinquenes, a 14 ; quartes, a 17 ; «Royaux», a 25 ; en gra, a 21 pessetes la caixa de 10 quilos. (Les caixes de cinc i les de dos i mig quilos sofreixen augment per l'import de l'embalatge.)

Figues de Fraga, de primera, a 10 pessetes la Caixa de 10 quilos; d'Albunyol, a 10'50 la caixa; Mallorca, B, a 7'50; Mallorca C., a 7.

Pinyons pelats, de Castella, a 5,80 pessetes els 100 quilos; del país, a 5,70.

Farratges i aliments pel bestiar.—Alfals, 7 a 8; palla llargueta, 3 a 4; palla curta, 4 a 4,50.

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro de Barcelona).

Polpa remolatxa estrangera, 37 a 37,50; polpa remolatxa país, 25 a 26; turtó de coco, 26 a 27; farina de llinosa, 25 a 26.

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona).

Garrofes: Xipre, 51 a 52; negra Vinaròs, 51,50 a 52; negra Castelló, 51,50 a 52; negra Matafera, 47 a 48; negra roja, 48 a 49; Eivissa, 43 a 44; Mallorca, 40 a 41.

(Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona).

Llegums.—Llenties, 60 a 100; faves, Llobregat, 52 a 53; faves Extremadura o And., 52 a 53; Faves estrangeres, 51 a 60; favons Extrem. o And. 50 a 51; favons estrangers, 48,50 a 49; veces Castella, 42 a 42,50; veces Sagarra, 42 a 42,50; veces Andalusia, 41,50 a 42; erps, 33 a 34; titus, 36 a 37.

Mongetes: Castella, 105 a 110; Mallorca, 72 a 73; Prat, 60 a 65; Urgell i Comarca, 60 a 65; València, 60 a 65; estranger, segons classe, 50 a 70.

Cigrons: Saüc, 180 a 185; blancs ar. alf. 44/45, 106 a 108; blancs, ar. alf. 48/50, 102 a 104; blancs ar. alf. 52/54, 84 a 85; blancs ar. alf. 58/60, 75 a 78; blancs ar. alf. 60/65, 58 a 60; pelons, 50 a 60.

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona).

Olis.—(Associació Gremial de Negociants d'Oli de Barcelona).

Preus de venda a la plaça:

Oli d'oliva: Corrent, a 256,10 pessetes els 100 quilos; superior, de 282,60 pessetes els 100 quilos; Classe fina, a 304,35 pessetes els 100 quilos; classe extra, a 326,10 pessetes els 100 quilos.

Mercat sostingut.

Oli de pinyola: De color verd, de primera, de 126,10 a 130,45; ídem ídem, de segona, de 121,75 a 126,10 pessetes els 100 quilos.

Groc de primera, de 152,20 a 156,50; ídem, de segona, de 130,45 a 134,90 pessetes els 100 quilos.

(Sense envasos).

Oli de coco: Blanc, a 150 pessetes els 100 quilos; corrent, a 165 pessetes els 100 quilos; Palma, 205 pessetes els 100 quilos.

(Amb envasos).

Oli de cacauet comestible, corrent, a 267; refinat, 277 pessetes els 100 quilos.

Ous.—Frescos Vilafranca o Granollers, a 87 pessetes el conte; Empordà, a 60; Eivisa, a 52; Mahó, a 66; Fayó, a 44; Mazagan, extra, a 46; Bulgària, a 44; Itàlia, a 58.

Vins.—Les variacions de la temperatura han repercutit força enguany en la quantitat de la brotada de la vinya i han estat també causa de que la mostra hagi quedat escassa en moltes comarques.

Tenim notícies de que les pedregades i gelades han malmés seriósament part de les collites al Rosselló i a Argèlia.

Els preus continuen fermes, i es cotitzen fins a 15 rals grau carga els vins comuns de les principals zones productores de Catalunya.

LLUÍS MARSAL.

CONSULTORI

En aquesta secció contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

R. V., Manresa. El mètode consistent a deixar els sarments destinats a ésser brocades, de tota llur llargada en el moment de podar, per escurçar-los més tard quan els borrons són inflats, és un excellent mitjà per retardar la vegetació, evitant així en certa mesura el perill de les glaçades tardanes. No obstant, els ceps es debiliten i convé d'augmentar les dosis d'adob.

L'empolsegar els ceps amb una barreja de calç i cendres, després del borronament, evita la irradiació del calor i redueix, per tant, el dany possible de les glaçades.

A. A., Vilafranca. Per les dades que dona sembla que la seva figuera és atacada per la cotxinilla anomenada científicament *Ceroplastes rusci*. Podi una mica fort per aclarir l'arbre treient principalment els brots atacats i cremi'ls. Després pinti la soca i les branques amb la solució:

Petroli	1 litre.
Sabó moll	2 kg.
Aigua	100 lts.

Es dissol el sabó en l'aigua i s'afegeix després el petroli remenant.

També va bé de polveritzar l'arbre amb una solució de lisol al 3,5 per cent en aigua.

La calç i el guix emprats en agricultura són els mateixos que s'usen en construcció a excepció de la calç hidràulica que ha d'ésser proscria. Pot, doncs, usar la calç viva en pols i el guix cuit o cru. Aquest últim cal que sigui molt finament.

A. M., Ciutat. Li hem contestat particularment.

B. P., Ciutat. Sobre el conreu de les plantes medicinals només coneixem una obra, però és en francès: *Rolet et Bouret*. «Culture des plantes medicinales». Bailli Baillièrre. París. No creiem que en castellà o català existeixi res sobre aquest tema.

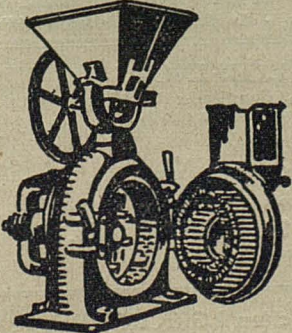
Pel demés vegi els articles del senyor Civit publicats en els números anteriors.

E. F., Sabadell. Ens sembla que els seus conills són atacats pels cucs, malaltia coneguda per *estrongilosis*. En aquest cas en l'estómac dels animals morts es troben, immediatament després de morts, uns petits cucs vermells, d'un centímetre de llarg, enganxats a les parets entremig de la massa alimentosa.

Per curar els conills dongui'ls en la racció 50 centígrams de pols de nou d'arec per cap durant uns quants dies. Després d'alguns dies de repos es torna a subministrar durant 4-5 dies més. Desinfecti al mateix temps el conillar.

Si el seu vi és molt agre no hi ha res a fer. En cas contrari afegeixi carbonat de calç pur que trobarà a les drogueries. Faci una prova en petit començant amb un parell de grams per litre i augmenti la quantitat si és necessari. Cal que li diguem, però, que es tracta d'un remei de molt relativa eficàcia. El millor sempre és evitar que el vi es torni agre.

R. S.

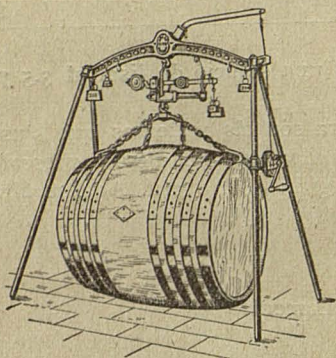

Maquinària Agrícola Moderna
Trituració i polvorització Demaneu Catàlegs a
MAURICI HENING
FLORS, 5
(entre el carrer i la Ronda de Sant Pau del teatre Olympia)
INNOMBRABLES REFERENCIES

Per a blanquejar, pintar, desinfectar,
polvoritzar arbres, sulfatar, etc., etc.
Polvoritzadors a tracció, motxilla, etc.,

Per a pinsos i tota mena de productes
Matxucadores, Molins, etc.

Molí Patentat
Royal-Triumph

Bàscules ARISÓ

SANS, 12 - BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats,
magatzems d'olis i vins, i indústries, per
::: llur duració, seguretat i exactitud :::

CAIXES D'ACER PER A VALORS AMB CLAU I SENSE

Noi sistema patentat d'un sol bloc massís
INFRACTURABLES, contra foc i sopleit

Bàscula-Grua portàtil model 207
Demani dibuixos i preus

LLIBRERIA CATALÒNIA

ESPECIALITAT
EN TOTA CLAS-
SE DE LLIBRES
D'AGRICULTURA

Plaça de Catalunya, 17

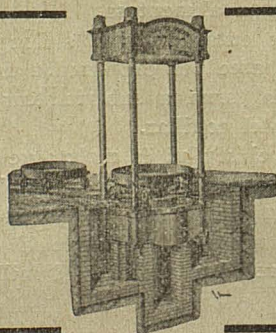
Telèfon 4789 A.

BARCELONA

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general -
Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües -
Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes
d'èmbol per a totes les aplicacions - Premses i bom-
bes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades -
Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries -
Tuberries - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

USINES SCHLÖESING FRERES & C.º-MARSELLA

Casa fundada en 1846 Societat Anònima per accions - Capital: 3.600,000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septemes i Arlés

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %. Constitueix l'ensoframent ideal,
pràctic i econòmic de fudres, bocois i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc.

Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fullets dirigir-se a

J. DORGE BRAY, Via Laietana, 19 - BARCELONA

Importador exclusiu i dipositari general per a Espanya

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Algunes de les obres d'Agricultura en francès de venda a la llibreria Catalònia, 17, Plaça Catalunya, 17

AUTOR	TÍTOL	PAGINES	PREU
Levéque	Ce que tout agriculteur doit savoir	357	5'00 Ptes.
Guillin	Analyses Agricoles	420	6'00 »
Bussard	Arboriculture Fruitière	520	7'50 »
Voitellier	Aviculture	328	10'00 Fr.
Voitellier	Aviculture. Les races de volailles	284	5'00 Ptes.
Chenevard	Alimentation Rationnelle des Volailles	131	1'50 »
Rodillon	Guide Pratique de la Basse-Cour Moderne	127	2'00 »
Rey	La culture Remuneratrice du Blé	211	1'75 »
Boullanger	Malterie, Brasserie	352	10'00 Fr.
Lesse	Chasse, Elevage et Piégeage	447	7'50 Ptes.
Diffloth	Zootéchnie, Chèvres, Porcs, Lapins	432	6'00 »
André	Chimie Agricole (2 Vols.)	460	12'00 »
Rolet	Les conserves de Fruits	455	7'50 »
Bussard	Culture Potagère, et culture Maraichère	524	7'50 »
Guichard	Microbiologie du Distillateur	392	7'50 »
Guichard	Chimie du Distillateur	408	7'50 »
Boullanger	Distillerie Agricole et industrielle (2 Vols.)	405	15'00 »
Cuniasse	Memorial du distillateur Liquoriste	297	15'00 Fr.
Garola	Engrais, La Pratique de la Fumure	352	10'00 Ptes.
Petit	Les Engrais en Horticulture	274	5'00 »
Gillet	Nouvelle Flore Française	781	13'80 Fr.
Jumelle	Les Huiles Végétales	496	7'50 Ptes.
Martin	Laiterie	400	6'00 »
Rolet	Industries Annexes de la Laiterie	368	5'00 »
Corvez	Manuel du Laitier-Crémier	304	6'00 »
Perrin	Guide Pratique pour L'Analyse du lait	344	2'00 »
Diffloth	Zootéchnie, Races Bovines	464	7'50 »
Larbaletrier	Vaches Laitières	339	3'50 »
Devaux	L'Éleveur de Lapins	461	4'00 Fr.
Charon	Lapins Lapereaux & Cie.	302	9'00 »
Coupan	Machines de Culture	476	7'50 Ptes.
Coupan	Machines de Récolte	508	7'50 »
Kayser	Microbiologie, appliquée à la transformation des produits Agricoles	390	10'00 »
Ammann	Meunerie, Boulangerie	527	7'50 »
Diffloth	Zootéchnie, Moutons	424	6'00 »
Rolet	Plantes à Parfums et plantes Aromatiques	432	6'00 »
Jumelle	Plantes accondiments-Plantes Medicinales	119	1'75 »
Lemaire	Les Ruches, Choix et Amenagement	111	2'00 »
Lemaire	Les Habitants de la ruche	125	1'50 »
Auscher	L'Art de Decouvrir les sources et de les capter	350	5'00 »
Wery	Viticole et Vinicole	148	3'75 »
Saillard	Betterave et sucrerie de Betterave (2 Vols.)	588	12'50 »
Pacottet	Vins de Champagne et vins Mousseux	420	6'00 »
Pacottet	Viticulture	553	7'50 »
Pacottet	Vinification	463	15'00 Fr.
Vermorel	Utilisation des sous-produits de la vigne et du vin	155	2'75 Ptes.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC

PER A TOTA MENA DE
BESTIAR - RENDEIX LA
MAJOR UTILITAT EN
L'ENGREIX I LA PRO-
DUCCIÓ DE LA LLET

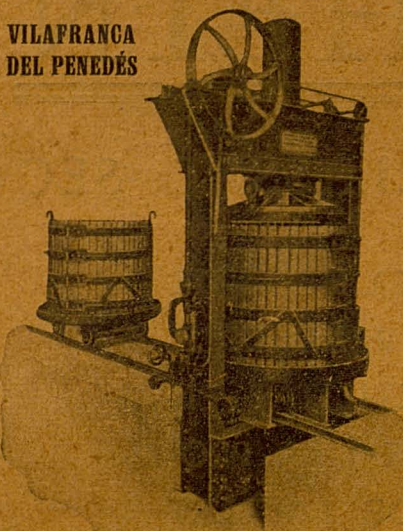

ALTHEIN

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Societat Enològica del Penedès, S. A.

VILAFRANCA
DEL PENEDES

Sucursals a Reus, Criptana
i Xereç de la Frontera

TREPITJADORES, PREMSSES, BOM-
BES I TOTA CLASSE DE MAQUI-
NÀRIA VINÍCOLA : MOTORS I
TRANSMISSIONS : MANGUE-
RES, RACORDS I AIXETES :
MATERIAL PER A BOTELLERIA

Prensa contínua «Sepsa»
Prensa hidràulica «Atlas»

APARELLS D'ANÀLISIS DE VINS
PRODUCTES ENOLÒGICS :
ADOBS : SULFAT I SOFRES

DEMANEU
Estudis, Projectes
i Pressupostos

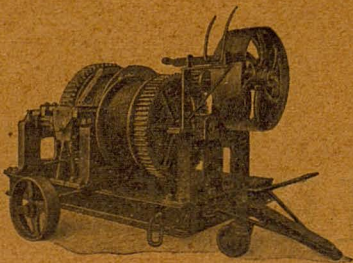
TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus K, 15/25 HP. - Tipus W, 12/20 HP.

Els més apropiats i de major ren-
diment per a tota classe de labors
agrícoles, usos industrials i obres públiques.

Malacat "HÈRCULES" CONSTRUCCIÓ NACIONAL

Aplicat al tractor «CLETRAC» és
el més útil en treballs de gran re-
baix per a plantacions de vinyars,
arbredes, etc., així com per a l'eleva-
ció i arrossegament de pesos grans.

Demanin-se catàlegs als representants
per a Espanya

AUTOMÒBIL SALÓ
Trafalgar, 52 - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA